

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8Ek/1025/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119314695
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119314695.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Z. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. slobody XX/X, XXX XX H., právne zast.: Advokátska kancelária TIMAR & partners, s.r.o., IČO: 36 866 296, so sídlom P. Pazmáňa 2367/17A, 927 01 Šaľa, proti povinným: 1) N. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. XXXX/XX, XXX XX J. a 2) I. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. XXXX/XX, XXX XX J., o vymoženie 405,10 Eur, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1025/2019 zo dňa 25. júla 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1025/2019 zo dňa 25. júla 2019 zrušuje a vec vracia vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením sp. zn. 8Ek/1025/2019 zo dňa 25. júla 2019 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku zamietol.

2. Vychádzal zo zistenia, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 20. 06. 2019, domáhal od povinných vymoženía pohľadávky vo výške 405,10 Eur, a to na základe exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Galanta č. k.: 35C/188/2016-175 zo dňa 16. 04. 2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21. 05. 2019. Súd lustráciou v súdnych registroch zistil, že uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36Odk/104/2018 zo dňa 21. 06. 2018, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 125/2018 dňa 29. 06. 2018, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka: Anna Štefčíková, nar. 15. 03. 1974, trvale bytom Narcisová 1948/17, 927 05 Šaľa-Veča, a ktorému bol ustanovený správca Ing. Miroslav R. Šefčík, PhD., so sídlom kancelárie Podjavorinskej 37/1, 917 01 Trnava. V uvedenom uznesení súd zároveň zbavil dlžníka všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia a vyzval veriteľov, aby si svoje pohľadávky prihlásili u správcu v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu. Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 25Odk/102/2018 zo dňa 20. 06. 2018, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 122/2018 dňa 26. 06. 2018, bol vyhlásený konkurz aj na majetok dlžníka: Dušan Štefčík, nar. 07. 02. 1973, trvale bytom Narcisová 1948/17, 927 05 Šaľa-Veča, a ktorému bol ustanovený správca Mgr. et. Mgr. Radoslav Baran, so sídlom kancelárie Hlavná 6, 927 01 Šaľa. V uvedenom uznesení súd zároveň zbavil dlžníka všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze (§ 166a ZKR) a to v rozsahu, v akom sa neuspokojili v konkurze a v rozsahu dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia (§ 166b ZKR) a vyzval veriteľov, aby si svoje pohľadávky prihlásili u správcu v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu. Podľa záverov súdu exekučným titulom bolo oprávnenému priznané príslušenstvo pohľadávky žalobcu (oprávneného) v podobe nákladov spojených s uplatnením jeho pohľadávky v súdom konaní Okresného súdu Galanta sp. zn. 35C/188/2016, na ktoré ale vznikol nárok po rozhodujúcom dni (t.j. po 31. 05. 2018). V tejto súvislosti pripomenul, že pohľadávka z titulu práva na náhradu trov konania pred súdom vzniká (na rozdiel od hlavného záväzku), po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Súd dospel k záveru, že príslušenstvo

pohľadávky, ktorého vymoženía sa oprávnený v tomto konaní domáha, sa voči dlžníkovi (povinnému) v prípade jeho oddĺženia považuje za nevymáhateľné podľa § 166b ods. 1 písm. b) zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoKR“).

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený sťažnosť, v ktorej žiadal, aby súd napadnuté rozhodnutie zmenil a poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie v zmysle podaného návrhu. Uviedol, že trovy súdneho konania predstavujú samostatný nárok, ktorý je nárokom procesným, nakoľko vzniká na základe procesných predpisov, a na jeho vznik je nevyhnutné, aby bolo o ňom konštitutívne rozhodnuté súdom (viď. nález ÚS ČR sp. zn. I.ÚS 3923/11 zo dňa 29. 3. 2012). Vo vzťahu ku konkurznému konaniu sa potom táto skutočnosť prejavuje tak, že tento nárok nie je možné do konkurzného konania prihlásiť ako pohľadávku, ak nebol súdom priznaný (rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, č.k. 21CoKR/6/2016). Ak teda súd argumentuje tým, že nárok vyplývajúci z exekučného titulu nie je vymožitelným podľa ust. § 166 ods. 1 písm. b) ZoKR, potom podľa oprávneného je možné takto posudzovať iba príslušenstvo pohľadávok, ktoré existujú a je možné ich prihlásiť do konkurzného konania podľa ust. § 166a ZoKR, inak by totiž nebol dôvod na ich priznanie v osobitnom konaní. Je bez právnej logiky, aby súd nárok oprávnenému priznal podľa procesných predpisov, a súčasne v deň jeho priznania a vzniku, tento bol nevymáhateľným podľa ust. § 166b ods. 1 písm. b) ZoKR, čo je v priamom rozpore s princípmi materiálneho štátu, a zárukami zákonnosti a spravodlivosti, nakoľko tento názor súdu zbavuje legitimity samotné súdne rozhodnutie (exekučný titul) už v deň jeho vzniku. Vzhľadom na uvedené sa nemožno s názorom súdu stotožniť, nakoľko je v rozpore so základnými princípmi materiálneho štátu, ak jeden orgán štátu nárok priznáva, a druhý mu odmieta priznať legitimitu už v deň jeho vzniku, pričom ani samotný právny predpis, na ktorý sa súd odvoláva (zákon o konkurze a reštrukturalizácii) nezakotvuje, že by takéto rozhodnutie nemohlo byť vydané, resp. by sa konanie o jeho priznaní zo zákona zastavilo, alebo prerušilo, alebo inak procesne ukončilo, bez jeho vydania s ohľadom na ust. § 166a ods. 1 písm. b) ZoKR.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa §245 CSP, v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

8. V zmysle § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

9. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného je dôvodná.

10. Podľa § 166b ods. 1 ZoKR, za nevymáhateľné voči dlžníkovi v prípade oddĺženia sa považuje a) príslušenstvo pohľadávky, ktoré presahuje 5% istiny pohľadávky za každý kalendárny rok existencie pohľadávky, na ktoré vznikol nárok pred rozhodujúcim dňom; za obdobie kratšie ako kalendárny rok zostáva vymáhateľná alikvotná časť príslušenstva,

b) príslušenstvo pohľadávky, na ktoré vznikol nárok v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni; to neplatí pre pohľadávku z úveru na bývanie, ibaže bola prihlásená do konkurzu,
c) pohľadávka zo zmenky, ak bola podpísaná dlžníkom pred rozhodujúcim dňom,
d) zmluvné pokuty a iné súkromnoprávne alebo verejnoprávne peňažné sankcie, kde povinnosť, ktorá zakladá právo uplatniť alebo uložiť takúto pokutu alebo sankciu, bola porušená pred rozhodujúcim dňom,
e) peňažné pohľadávky, ktoré patria alebo patrili osobe spriaznenej s dlžníkom a vznikli pred rozhodujúcim dňom, f) trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s účasťou v konkurznom konaní alebo v konaní o určení splátkového kalendára.

11. Podľa § 166b ods. 2 ZoKR, nevymáhateľnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na oddĺžením nedotknuté pohľadávky.

12. Podľa § 166c ods. 1 ZoKR, oddĺžením sú nedotknuté tieto pohľadávky

a) pohľadávka veriteľa - fyzickej osoby, ktorú nenadobudol postúpením, prevodom alebo prechodom s výnimkou dedenia, ak takáto pohľadávka nebola prihlásená v konkurze z dôvodu, že veriteľ nebol správcom písomne upovedomený, že bol vyhlásený konkurz; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté,
b) pohľadávka z právnej pomoci poskytnutej dlžníkovi Centrom právnej pomoci v súvislosti s konaním o oddĺžení,
c) zabezpečená pohľadávka v rozsahu, v ktorom je krytá hodnotou predmetu zabezpečovacieho práva; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté,
d) pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky,
e) pohľadávka dieťaťa na výživné vrátane príslušenstva takejto pohľadávky,
f) pracovnoprávne nároky voči dlžníkovi,
g) peňažný trest podľa Trestného zákona,
h) nepeňažná pohľadávka.

13. Z obsahu predloženého uznesenia Okresného súdu Galanta č. k.: 35C/188/2016-175 zo dňa 16. 04. 2019, ktoré bolo exekučnému súdu predložené ako podklad pre výkon exekúcie voči povinným, súd zistil, že právny predchodca žalobcu (oprávneného) sa žalobou doručenou súdu dňa 29.04.2016 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovaným (povinným 1/ a 2/) povinnosť vypratáť nehnuteľnosti. Súd rozsudkom č.k. 35C/188/2016 - 120 zo dňa 04.10.2017 tejto žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovaných (povinných 1/ a 2/) zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi (oprávnenému) náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením. Následne Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 24Co/94/2018 - 155 zo dňa 13.02.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.03.2019, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil. Odvolací súd v predmetnom rozhodnutí rozhodol aj o tom, že žalobca (oprávnený) má právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Súd vo výroku tohto rozhodnutia uložil žalovaným (povinným) povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi (oprávnenému) trovy konania vo výške 314,66 eur a trovy odvolacieho konania vo výške 90,44 eur, k rukám právneho zástupcu žalobcu, do 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia.

14. Správny bol záver súdu v napadnutom uznesení, že náklady súdneho konania oprávneného, ktoré mu boli priznané exekučným titulom, sa v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka považujú za príslušenstvo pohľadávky, pričom ale ide o nárok, ktorý má základ v procesnom práve a preto je jeho vznik viazaný na právoplatné rozhodnutie súdu. Nesprávny bol ale jeho právny záver, že toto príslušenstvo pohľadávky sa voči povinným 1/ a 2/ z dôvodu ich oddĺženia považuje za nevymáhateľné podľa § 166b ods. 1 písm. b) ZoKR. Z obsahu predloženého uznesenia vyplýva, že predmetom súdneho konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 35C/188/2016 bola žaloba oprávneného o vypratanie nehnuteľnosti. Právo požadovať vypratanie nehnuteľnosti je nepeňažnou pohľadávkou, ktorú je podľa § 166c ods. 1 písm. h) ZoKR potrebné považovať za pohľadávku oddĺžením nedotknutou. Ide teda o pohľadávku, ktorej sa oddĺženie netýka a je zachovaná v celom rozsahu, pričom je právne irelevantné, či si veriteľ v konkurze pohľadávku prihlási. Vzhľadom na funkciu týchto pohľadávok zákon zachováva ich vymáhateľnosť v celom rozsahu počas oddĺžovacieho konania a aj po jeho skončení. Veriteľ nedotknutej pohľadávky má právo aj na jej príslušenstvo bez akýchkoľvek obmedzení, pokiaľ to zákon nevyklučuje (§ 166c ods. 1 písm. a) ZoKR). Pokiaľ sa potom oprávnený v tomto konaní proti povinným domáha vymoženía príslušenstva nepeňažnej pohľadávky v podobe nákladov spojených s jej

uplatnením v súdnom konaní (trovy konania, ktoré oprávnenému vznikli v súvislosti s uplatnením jeho nepeňažnej pohľadávky žalobou o vypratanie nehnuteľnosti v konaní vedeným pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 35C/188/2016), nejde o nevymáhateľnú pohľadávku, resp. pohľadávku vylúčenú z uspokojenia podľa § 166b ods. 1 písm. b) ZoKR.

15. Z uvedených dôvodov sťažnostný súd považujúc sťažnosť oprávneného za dôvodnú napadnuté rozhodnutie podľa § 250 ods. 2 CSP zrušil a vec vrátil vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie. Súd pre úplnosť dodáva, že vzhľadom na znenie § 202 ods. 1 Exekučného poriadku (v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník) neboli splnené zákonné podmienky na zmenu napadnutého rozhodnutia v podobe vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ako to požadoval oprávnený. Úlohou vyššieho súdneho úradníka bude znovu preskúmať návrh na vykonanie exekúcie vrátane príloh (§ 48, § 53 Exekučného poriadku) a v prípade splnenia zákonom stanovených podmienok vydať v zmysle podaného návrhu poverenie na vykonanie exekúcie, v ktorom určí aj rozsah nároku oprávneného na náhradu trov exekučného konania (§ 396 ods. 3 CSP per analogiam). Vyšší súdny úradník je právnym názorom súdu vysloveným v tomto rozhodnutí viazaný (§ 250 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti tomuto uzneseniu dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).